

Beure i viure en català

Bec cafè en català des de fa més de deu anys. És de la marca Nespresso, que pertany a la casa Nestlé, multinacional suïssa que s'entesta a escriure-ho tot en castellà, malgrat que el destí, ai las!, els hagi fet una mala passada amb el nom del carrer on tenen situada la seva central a Catalunya. No ho sabíeu? És l'avinguda dels Països Catalans d'Esplugues de Llobregat. El destí és així. Bé, continuo. Cap a finals dels anys 90, em van regalar una màquina de cafè Nespresso, d'aquelles que estan tan de moda i que funcionen amb capsuletetes de colors.

Quan me la van regalar, les comandes de capsuletetes s'havien de fer via postal. Un dia, vaig decidir escriure

jo una carta a Nespresso. Els vaig explicar que el meu idioma era el català i que els agraiïa que em poguessin enviar la informació dels cafès en aquest idioma i que, si no, doncs que no m'enviessin cap missiva més.

Al cap de pocs dies, vaig rebre una trucada al meu mòbil de la directora general de Nespresso a Catalunya. Es deia Montserrat Marlí. I em va dir, commocionada, que el meu escrit «li havia arribat al cor». Em va explicar que feia temps que bregava amb els caps de Suïssa perquè Nespresso pogués tenir tota la publicitat en català, però que els suïssos li deien que si ningú

no es queixava a Catalunya, per què ho havien de fer.

Per això, el meu escrit «li havia arribat al cor», perquè li havia caigut a les mans pocs dies després de la conversa amb els directius de Suïssa. Va ser llavors quan em va dir: «T'he de dir, però, que la teva carta és tan sols la segona que hem rebut exigint-nos l'ús del català. La primera ha estat de la Marta Ferrussola».

L'anècdota, la relato per il·lustrar com d'important és que exigim que ens atenguin en català al nostre país, seguint aquell exemple que tant i tantes vegades havia repetit el gironí Francesc Ferrer, la militància lingüística predicant amb l'exemple.

Trinitat Gilbert

Periodista i filòloga